

Bruxelles, 23. studenoga 2016.
(OR. en)

14779/16

Međuinstitucijski predmet:
2016/0361 (COD)

EF 355
ECOFIN 1100

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	23. studenoga 2016.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2016) 851 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije za kreditne institucije i investicijska društva

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2016) 851 final.

Priloženo: COM(2016) 851 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 23.11.2016.
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrića gubitaka i
dokapitalizacije za kreditne institucije i investicijska društva**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

- Razlozi i ciljevi prijedloga**

Predložene izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014 (Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ili SRMR) dio su zakonodavnog paketa koji uključuje i izmjene Uredbe (EU) br. 575/2013 (Uredba o kapitalnim zahtjevima ili CRR), Direktive 2013/36/EU (Direktiva o kapitalnim zahtjevima ili CRD) i Direktive 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD).

Tijekom proteklih godina EU je proveo korjenitu reformu regulatornog okvira za financijske usluge u cilju jačanja otpornosti financijskih institucija u EU-u, koja se uglavnom temeljila na globalnim standardima dogovorenima s međunarodnim partnerima EU-a. Paket reformi posebno je uključivao Uredbu (EU) br. 575/2013 (Uredba o kapitalnim zahtjevima ili CRR), Direktivu 2013/36/EU (Direktiva o kapitalnim zahtjevima ili CRD) o bonitetnim zahtjevima za institucije i nadzoru nad institucijama, Direktivu 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD) o oporavku i sanaciji institucija te Uredbu (EU) br. 806/2014 o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM).

Te su mjere poduzete kao odgovor na financijsku krizu iz 2007. – 2008. Nedostatak odgovarajućeg okvira za upravljanje krizama i sanaciju prisilio je vlade diljem svijeta da nakon financijske krize spašavaju banke. Posljedični utjecaj koji je to imalo na javne financije i nepoželjan poticaj socijalizacije troškova propasti banaka pokazali su da je potreban drukčiji pristup upravljanju bankarskim krizama i zaštiti financijske stabilnosti.

Unutar Unije i u skladu sa znatnim mjerama koje su dogovorene i poduzete na međunarodnoj razini Direktivom 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD)¹ i Uredbom (EU) br. 806/2014 (Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ili SRMR)² uspostavljen je čvrst okvir za sanaciju banaka kako bi se djelotvorno upravljalo bankarskim krizama i smanjio njihov negativan utjecaj na financijsku stabilnost i javne financije. Taj novi sanacijski okvir temelji se na *bail-in* instrumentu, koji se sastoji od otpisivanja duga ili konverzije dužničkih potraživanja ili drugih obveza u vlasnički kapital u skladu s unaprijed utvrđenom hijerarhijom. Instrument se može upotrebljavati za pokriće gubitaka i internu dokapitalizaciju institucije koja propada ili je vjerojatno da će propasti kako bi ponovno postala održiva. Dakle, dioničari i drugi vjerovnici morat će snositi teret propasti institucije umjesto poreznih obveznika. Za razliku od drugih nadležnosti okvirom za oporavak i sanaciju banaka Unije sanacijska tijela već su ovlaštena da za svaku kreditnu instituciju ili investicijsko društvo („instituciju”) odrede minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL), koji se sastoji od obveza na koje se može primijeniti *bail-in* instrument s visokim kapacitetom

¹ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

² Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL L 225, 30.7.2014., str. 1.

za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju institucija u slučaju propasti. Komisija je nedavno donijela delegirano zakonodavstvo o praktičnoj provedbi tog zahtjeva³.

Na globalnoj razini, Odbor za financijsku stabilnost (*Financial Stability Board* – FSB) 9. studenoga 2015. objavio je dokument s uvjetima za ukupan kapacitet pokrića gubitaka (*Total Loss-absorbing Capacity* – TLAC; dalje u tekstu standard TLAC), koji je donesen tjedan dana kasnije na sastanku na vrhu skupine G20 u Turskoj⁴. U skladu s tim standardom globalne sistemski važne banke (GSV banke), koje se u zakonodavstvu Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije), obvezne su imati dostatan iznos obveza (na koje se može primijeniti *bail-in* instrument) s visokim kapacitetom pokrića gubitaka kako bi osigurale nesmetano i brzo pokriće gubitaka i dokapitalizaciju u slučaju sanacije. U svojoj Komunikaciji od 24. studenoga 2015.⁵ Komisija se obvezala da će do kraja ove godine iznijeti zakonodavni prijedlog kako bi se standard TLAC mogao provesti do dogovorenog roka, tj. do 2019. Osim toga, Komisija se obvezala preispitati postojeća pravila MREL-a u cilju pružanja potpune usklađenosti s međunarodno dogovorenim standardom TLAC uzimajući u obzir zaključke izvješća koje je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) dužno podnijeti Komisiji u skladu s člankom 45. stavkom 19. BRRD-a. EBA je 19. srpnja 2016. već objavila privremenu verziju tog izvješća⁶, a podnošenje konačnog izvješća očekuje se tijekom prosinca 2016.

Glavni okviri BRRD-a i SRMR-a i dalje su važeći i pouzdani, a glavni cilj ovog prijedloga provedba je standarda TLAC i uključivanje zahtjeva za TLAC u opća pravila MREL-a tako da se izbjegne udvostručavanje zbog primjene dvaju paralelnih zahtjeva. Iako TLAC i MREL imaju isti regulatorni cilj, svejedno među njima postoje razlike u načinu na koji su izrađeni. Područjem primjene MREL-a nisu obuhvaćene samo GSV institucije, nego i cijela bankarska industrija Unije. Za razliku od standarda TLAC koji sadržava usklađenu minimalnu razinu, razinu MREL-a utvrđuju sanacijska tijela na temelju procjene svake pojedinačne institucije. Konačno, minimalni zahtjev za TLAC trebao bi se u načelu ispuniti podređenim dužničkim instrumentima, dok bi za potrebe MREL-a podređivanje dužničkih instrumenata mogla zahtijevati sanacijska tijela na temelju pojedinačnih slučajeva u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se osiguralo da se u danom slučaju vjerovnici kod kojih je primijenjen *bail-in* instrument ne tretiraju lošije nego u hipotetskom scenariju insolventnosti (scenarij koji je protučinjeničan sanaciji). Kako bi se postigao jednostavan i transparentan okvir za pravnu sigurnost i dosljednost, Komisija predlaže uključivanje standarda TLAC u postojeća pravila MREL-a i osiguravanje da se oba zahtjeva ispunjavaju uvelike sličnim instrumentima. Za taj je pristup potrebno uvođenje ograničenih prilagodbi postojećim pravilima MREL-a osiguravanjem tehničke usklađenosti sa strukturom svih budućih zahtjeva za GSV institucije.

Osobito su potrebne daljnje odgovarajuće tehničke izmjene postojećih pravila MREL-a kako bi ih se uskladilo sa standardom TLAC u pogledu, među ostalim, nazivnika upotrijebljenih za

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1450 od 23. svibnja 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju kriteriji povezani s metodologijom za određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, SL L 237, 3.9.2016., str. 1.

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet* (Dokument o načelima kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije globalnih sistemski važnih banaka (GSV banke) u sanaciji, ukupni kapacitet pokrića gubitaka (TLAC)), 9.11.2015.

⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije”, 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

mjerjenje kapaciteta pokrića gubitaka, interakcije sa zahtjevima za zaštitni sloj kapitala, objavljivanja rizika ulagateljima i njihove primjene u odnosu na različite strategije sanacije. Pri provedbi standarda TLAC za GSV institucije pristup Komisije neće bitno utjecati na opterećenje institucija koje nisu GSV institucije pri poštovanju odredbi MREL-a.

U operativnom smislu usklađena minimalna razina standarda TLAC bit će uvedena u Uniji izmjenama Uredbe i Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRR i CRD)⁷, dok će se faktor uvećanja specifičan za pojedine GSV institucije i MREL specifičan za pojedine institucije koja nisu GSV institucije riješiti ciljanim izmjenama BRRD-a i SRMR-a. Kao takav, ovaj je prijedlog dio šireg paketa preispitivanja financijskog zakonodavstva Unije usmjerenog na smanjenje rizika u financijskom sektoru (preispitivanje CRR-a/CRD-a) i povećanje njegove otpornosti.

Ovim su prijedlogom posebno obuhvaćene ciljane izmjene SRMR-a koje se odnose na provedbu standarda TLAC u Uniji. Ovaj će se prijedlog primijeniti na Jedinostveni sanacijski odbor (SRB) i nacionalna tijela država članica sudionica u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM) kada uspostave i provedu zahtjeve o kapacitetu pokrića gubitaka i dokapitalizaciji financijskih društava s poslovnim nastanom u bankarskoj uniji.

- **Usklađenost s postojećim odredbama u tom području politike**

U skladu s postojećim okvirom za sanaciju banaka u Uniji sve su europske banke već obvezne imati dostatan iznos obveza (na koje se može primijeniti *bail-in* instrument) s visokim kapacitetom pokrića gubitaka. Usklađivanjem postojećih zahtjeva za GSV institucije s globalnim standardom TLAC ovim će se prijedlogom poboljšati i olakšati primjena postojećih pravila. Prijedlog je stoga u skladu s općim ciljem okvira za sanaciju banaka Unije za smanjivanje potpore poreznih obveznika pri sanaciji banaka. Ovaj je prijedlog u potpunosti u skladu s prijedlogom Komisije o izmjeni BRRD-a u pogledu pravila o pokriću gubitaka i dokapitalizaciji banaka primjenjivih u cijeloj Uniji.

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Ovaj je prijedlog dio šireg preispitivanja financijskog zakonodavstva Unije usmjerenog na smanjenje rizika u financijskom sektoru, uz promicanje održivog financiranja gospodarske djelatnosti. Potpuno je u skladu s temeljnim ciljevima EU-a u pogledu promicanja financijske stabilnosti, smanjenja potpore poreznih obveznika pri sanaciji banaka i pridonosa održivom financiranju gospodarstva.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Predloženom Uredbom izmjenjuje se postojeća uredba, tj. SRMR. Pravna osnova prijedloga ista je kao i pravna osnova SRMR-a, a to je članak 114. UFEU-a. Tom se odredbom omogućava donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih odredbi čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

⁷ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

Ovim se prijedlogom usklađuju nacionalni zakoni država članica sudionica u SRM-u o oporavku i sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, osobito u pogledu njihova kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije u sanaciji, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se osiguralo da SRB i nacionalna sanacijska tijela država članica sudionica i banke s poslovnim nastanom u bankarskoj uniji imaju iste instrumente i kapacitet za rješavanje propasti banaka u skladu s dogovorenim međunarodnim standardima (standard TLAC).

Uspostavljanjem usklađenih zahtjeva za banke u državama članicama sudionicama u SRM-u ovim se prijedlogom znatno smanjuje rizik od postojanja različitih nacionalnih propisa u tim državama članicama u pogledu kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije u sanaciji, što bi moglo narušiti tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu. Stoga je cilj prijedloga uspostavljanje i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Članak 114. UFEU-a stoga čini primjerenu pravnu osnovu.

- **Supsidijarnost**

Na temelju načela supsidijarnosti iz članka 5. stavka 3., u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti, Unija bi trebala djelovati samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije.

Unija i njezine države članice, osobito države članice sudionice u SRM-u, obvezale su se provoditi međunarodne standarde. U nedostatku djelovanja Unije države članice same bi trebale provesti globalni standard TLAC u vlastitim nadležnostima bez mogućnosti izmjene postojećeg okvira koji proizlazi iz BRRD-a i SRMR-a. Stoga s obzirom na velike razlike između standarda TLAC i postojećeg okvira i mogućnost da nacionalna regulatorna tijela drukčije tumače dokument o TLAC-u, banke bi, a osobito GSV institucije, podlijegale dvama paralelnim zahtjevima (s time da bi se sam zahtjev za TLAC drukčije primjenjivao među državama članicama), što bi podrazumijevalo dodatne troškove za banke i tijela javne vlasti (nadzorna i sanacijska tijela). Stoga je poželjno da se djelovanjem Unije usklađeno provodi globalni standard TLAC u državama članicama sudionicama u SRM-u i uskladi postojeći okvir s tim standardom kako bi se u što većoj mjeri smanjili troškovi usklađivanja banaka i tijela javnih vlasti, uz osiguravanje djelotvorne sanacije u slučaju propasti banaka.

- **Proporcionalnost**

Na temelju načela proporcionalnosti i u skladu s općim ciljevima ugovora sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebao premašiti ono što je potrebno za postizanje njegovih ciljeva.

Tijekom provedbe TLAC-a za globalne GSV institucije prijedlog ne bi bitno utjecao na opterećenje banaka pri poštovanju postojećih pravila o kapacitetu pokrića gubitaka i dokapitalizacije s obzirom na to da je prijedlogom obuhvaćena primjena minimalne razine TLAC-a samo za GSV institucije. Osim toga, prijedlogom se u velikoj mjeri ograničavaju troškovi banaka, a osobito GSV institucija, za usklađivanje sa standardom TLAC usklađivanjem postojećih pravila s tim standardom u mjeri u kojoj je to moguće. Konačno, prijedlogom je obuhvaćena primjena minimalne razine TLAC-a samo za GSV institucije. Nasuprot tome, za institucije koje nisu GSV institucije ovaj prijedlog zadržava postojeće opće načelo da bi sanacijska tijela trebala prilagoditi kvalitetu i razinu zahtjeva za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju za svaku pojedinačnu banku na temelju njezina rizika, međusobne povezanosti i odabrane strategije sanacije. U pogledu GSV institucija koje podliježu minimalnoj razini TLAC-a, prije zahtijevanja faktora uvećanja specifičnog za pojedine

institucije ovim se prijedlogom zahtijeva da SRB i nacionalna sanacijska tijela procijene je li taj faktor uvećanja potreban, razmjeran i opravdan. Stoga su odredbe prijedloga proporcionalne onome što je potrebno za postizanje njegovih ciljeva.

3. REZULTATI PROCJENE UČINKA

• Procjena učinka

S obzirom na to da je dio šireg paketa preispitivanja financijskog zakonodavstva Unije usmjerenog na smanjenje rizika u financijskom sektoru (preispitivanje CRR-a i CRD-a), provedena je opsežna procjena učinka ovog prijedloga. Nacrt izvješća o procjeni učinka podnesen je Komisijinu Odboru za regulatorni nadzor 7. rujna 2016.⁸ Odbor je na dan [datum] iznio negativno mišljenje. Nakon predstavljanja jačih dokaza za određene elemente paketa preispitivanja Odbor je 27. rujna 2016. donio pozitivno mišljenje.

U skladu sa svojom politikom „bolje regulative” Komisija je provela procjenu učinka nekoliko opcija politike. Opcije politike procijenjene su s obzirom na glavne ciljeve povećanja kapaciteta banaka u sanaciji za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju te povećanja pravne sigurnosti i dosljednosti okvira za sanaciju. Pri procjeni je uzeta u obzir djelotvornost postizanja prethodno navedenih ciljeva i isplativost provedbe različitih opcija politike.

U pogledu provedbe standarda TLAC u Uniji u procjeni učinka uzete su u obzir tri opcije politike. U prvoj bi se opciji BRRD i SRMR nastavili primjenjivati u svojem trenutačnom obliku. U drugoj bi opciji standard TLAC za GSV institucije bio uključen u postojeći okvir za sanaciju, a taj bi okvir prema potrebi bio izmijenjen kako bi se osigurala potpuna usklađenost sa standardom TLAC. Trećom se opcijom politike predložilo dodatno proširenje područja primjene minimalne razine TLAC-a na ostale sistemski važne institucije u Uniji (OSV institucije) uz GSV institucije. Procjenom učinka zaključeno je da se drugom opcijom politike najbolje postižu relevantni ciljevi politike. Konkretno, za razliku od prve mogućnosti, njome se nudi usklađena provedba standarda TLAC za sve GSV institucije u Uniji smanjenjem njihovih troškova usklađivanja s potencijalno dva različita zahtjeva (standard TLAC i postojeći BRRD i SRMR), uz istodobno osiguravanje dosljednog tumačenja dokumenta o TLAC-u u EU-u. Tom će se opcijom povećati provedivost sanacije GSV institucija u Uniji i spriječiti učinci širenja koji proizlaze iz unakrsnog vlasništva GSV institucija s pomoću određenih pravila standarda TLAC koji trenutačno nisu predviđeni BRRD-om i SRMR-om (tj. minimalna razina TLAC-a u obliku podređenih dužničkih instrumenata, odbitka unakrsnog vlasništva instrumenata koji su prihvatljivi u pogledu TLAC-a, a kojima raspolažu GSV institucije). Tom će se opcijom osigurati provođenje standarda TLAC u Uniji, čime će se povećati očekivanja da druge nadležnosti učine isto radi jačanja provedivosti sanacije GSV banaka diljem svijeta. S druge strane, ta je opcija politike poželjnija od treće opcije zato što neće imati nedostatak u pogledu širenja minimalne razine TLAC-a na banke koje nisu GSV institucije (OSV institucije), a moguće je da ta razina minimalnog zahtjeva za TLAC za njih nije dobro podešena s obzirom na njihovu veliku raznolikost u smislu veličine, poslovnog modela, međusobne povezanosti i sistemske važnosti.

• Temeljna prava

Ovaj je prijedlog u skladu s temeljnim pravima i njime se poštuju načela koja su posebno priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, a osobito pravo na vlasništvo i sloboda poduzetništva i mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima. Konkretno,

⁸ [Poveznica na Procjenu učinka i njezin sažetak]

ovom se Uredbom osigurava da uplitanje u prava vlasništva bankovnih vjerovnika ne smije biti neproporcionalno. Pogođeni vjerovnici ne bi zbog toga smjeli pretrpjeti gubitke veće od onih koje bi pretrpjeli da je u trenutku donošenja odluke o sanaciji institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog ne utječe na proračun Unije.

5. OSTALI ELEMENTI

• Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga

Kako je prethodno objašnjeno, izmjene CRR-a, koji je dio istog zakonodavnog paketa, uključivat će pravila o minimalnom zahtjevu za TLAC za GSV institucije, dok se ovaj prijedlog bavi faktorom uvećanja specifičnim za pojedine GSV institucije i općim zahtjevima primjenjivima na banke s poslovnim nastanom u bankarskoj uniji. Ovim se prijedlogom uvode određene ciljane izmjene postojećeg SRMR-a.

Izmjene članaka 3., 8. i 9. SRMR-a

Standard TLAC te BRRD i SRMR priznaju strategije sanacije s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE) i višestrukim točkama pristupanja (MPE). Pod strategijom jedinstvene točke pristupanja samo je jedan subjekt grupe (obično matični) saniran dok drugi subjekti grupe (obično društva kćeri koja posluju) nisu stavljeni u sanaciju, već prosljeđuju svoje gubitke subjektu koji će biti saniran. Pod strategijom višestrukih točaka pristupanja može se sanirati više subjekata. Za djelotvornu primjenu željene strategije sanacije važno je jasno utvrditi subjekte koji će biti sanirani („subjekti u sanaciji”) i društva kćeri koja im pripadaju („grupe u sanaciji”). Štoviše, to je relevantno i za određivanje razine primjene pravila o kapacitetu pokrića gubitaka i dokapitalizacije koja bi financijska društva trebala poštovati. Zbog toga se izmjenama članka 3. SRMR-a uvode pojmovi „subjekt u sanaciji” i „grupa u sanaciji”. Izmjenama članaka 8. i 9. o planiranju sanacije grupe izričito se zahtijeva da Odbor utvrdi subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji u financijskoj grupi i na odgovarajući način uzme u obzir utjecaje svih planiranih sanacijskih mjera u grupi kako bi se osigurala djelotvorna sanacija grupe.

Izmjene članka 12. SRMR-a

Članak 12. stavlja se izvan snage i zamjenjuje sljedećim novim odredbama: članci 12., 12.a, 12.b, 12.c, 12.d, 12.e, 12.f, 12.g, 12.h, 12.i i 12.j.

Člankom 12. određuje se institucijski okvir u pogledu primjene minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, naglašavajući uloge SRB-a, nacionalnih sanacijskih i nadležnih tijela država članica sudionica.

Trenutačno se minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL”) specifičan za pojedine institucije mjeri kao postotak ukupnih obveza institucije. Izmijenjenim člankom 12.a usklađuje se način izračuna MREL-a s onim za minimalni usklađeni zahtjev za GSV institucije, kako je predviđeno standardom TLAC („minimalni zahtjev za TLAC”). Stoga bi zahtjev specifičan za pojedine institucije trebao biti izražen kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere izloženosti omjera financijske poluge relevantne institucije.

Člankom 12.b zadržava se postojeće izuzeće od MREL-a za hipotekarne kreditne institucije uz uvjet da nacionalni postupci u slučaju insolventnosti ili slični postupci omogućavaju da vjerovnici djelotvorno pokriju gubitke u skladu s ciljevima sanacije. Isto se tako pojašnjava da institucije koje su izuzete od MREL-a ne bi trebale biti dio ukupnog konsolidiranog zahtjeva na razini grupe u sanaciji.

Člankom 12.c utvrđuju se kriteriji prihvatljivosti za instrumente i stavke koji bi mogli ispunjavati MREL ako bi se detaljno uskladili s kriterijima prihvatljivosti predviđenima standardom TLAC za minimalni zahtjev za TLAC. Dakle, ti su kriteriji identični osim sljedećega.

U pogledu raspona obuhvaćenih instrumenata, određeni instrumenti s obilježjima izvedenice, primjerice strukturirane obveznice, prihvatljivi su za ispunjavanje MREL-a jer u sanaciji mogu dostatno pokriti gubitke. Strukturirane obveznice dužnički su instrument s ugrađenom izvedenom komponentom. Njihovo je vraćanje prilagođeno uspješnosti referentne imovine, kao što su vlasnički kapital, dionički indeksi, sredstava, kamatne stope, roba ili valute. Člankom 12.c pojašnjava se da su strukturirane obveznice prihvatljive za MREL ako imaju fiksni iznos glavnice koji automatski dospijeva na naplatu, a samo se dodatni prinos povezuje s izvedenicom i ovisi o uspješnosti referentne imovine. To je opravdano time da je fiksni iznos glavnice poznat unaprijed u trenutku izdavanja, njegova je vrijednost stabilna tijekom cijela životnog ciklusa strukturirane obveznice te se u sanaciji na njega lako može primijeniti *bail-in* instrument.

Prema standardu TLAC minimalni zahtjev za TLAC trebao bi se ispuniti uvelike se koristeći podređenim dužničkim instrumentima koji su po insolventnosti svrstani ispod nadređenih obveza koje su izričito isključene iz minimalnog zahtjeva za TLAC, kao što su osigurani depoziti, izvedenice, porez ili ostale obveze povezane s javnim pravom. Trenutačno, kako bi se ispunio MREL specifičan za pojedine institucije, sanacijska tijela mogu zahtijevati podređivanje prihvatljivih dužničkih instrumenata na temelju pojedinačnih slučajeva. Novim odredbama članka 12.c dodatno se utvrđuje da se podređivanje može zahtijevati u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se olakšala primjena *bail-in* instrumenta, osobito kada postoje jasne naznake da će vjerovnici na čije se obveze taj instrument može primijeniti u sanaciji vjerojatno pretrpjeti gubitke koji bi premašili njihove potencijalne gubitke u slučaju insolventnosti te samo u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se pokrio dio gubitaka iznad vjerojatnih gubitaka u slučaju insolventnosti. Bilo kojom podređenosti koju zahtijeva Odbor u pogledu MREL-a specifičnog za pojedine institucije ne bi se smjela dovesti u pitanje mogućnost da se u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 te u skladu sa standardom TLAC nepodređenim dužničkim instrumentima djelomično ispuni minimalni zahtjev za TLAC.

Člankom 12.d utvrđuju se uvjeti pod kojima Odbor određuje MREL za sve subjekte. Taj bi zahtjev trebao omogućiti bankama da pokriju gubitke očekivane u sanaciji i dokapitaliziraju banke nakon sanacije. Odbor propisno opravdava određenu razinu MREL-a na temelju odabrane strategije sanacije. Ta razina ne bi smjela premašiti zbroj iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucija i iznos dokapitalizacije koji omogućava da subjekt nakon sanacije ispuni svoje zahtjeve za regulatorni kapital potrebne da bi mu se odobrilo obavljanje njegove djelatnosti u okviru odabrane strategije sanacije. MREL bi trebao biti izražen kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjera omjera financijske poluge te bi institucije trebale poštovati razinu koja je rezultat te dvije mjere.

U pogledu GSV institucija člankom 12.e utvrđuje se da se faktor uvećanja minimalne razine za TLAC specifičan za pojedine institucije koji je predviđen standardom TLAC može uvesti samo kada taj minimum nije dostatan za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju GSV institucije u

okviru odabrane strategije sanacije. Odluka Odbora da uvede takav faktor uvećanja mora biti propisno opravdana.

Kao i u prijedlogu kojim se izmjenjuje CRD, ovim se prijedlogom u članku 12.f uvodi pojam „smjernica”. Time se Odboru omogućava da od institucija zahtijeva ispunjavanje visokih razina MREL-a, a da istodobno rješava sva kršenja tih razina na fleksibilniji način, konkretno ublažavanjem automatskih učinaka takvih kršenja u obliku ograničenja najvećih raspodjeljivih iznosa. Konkretno, člankom 12.f Odboru se omogućava da od institucija zahtijeva dodatne iznose za pokriće gubitaka u sanaciji koji su viši od onih očekivanih u standardnom scenariju sanacije (tj. iznad razine postojećih zahtjeva za regulatorni kapital) i da osiguraju dostatno tržišno povjerenje u subjekt nakon sanacije (tj. iznad potrebnog iznosa dokapitalizacije). Međutim, člankom 12.f utvrđuje se da za dio MREL-a koji se odnosi na pokriće gubitaka razina smjernica ne smije premašiti razinu „smjernica za kapital” kada nadzorna tijela te smjernice zatraže u okviru nadzornih testiranja otpornosti na stres kako bi se odgovorilo na gubitke iznad uobičajenih zahtjeva. Za dio koji se odnosi na dokapitalizaciju razina smjernica za osiguravanje tržišnog povjerenja trebala bi omogućiti institucijama da nakon sanacije ispune svoje zahtjeve za odobrenje za rad za odgovarajuće razdoblje. Taj sloj za zaštitu tržišnog povjerenja ne bi trebao premašiti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU, osim ako je potrebna viša razina kako bi se osiguralo da nakon postupka sanacije subjekt nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad za odgovarajuće razdoblje.

Članci 12.g i 12.h odnose se na razinu primjene MREL-a. MREL se na institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji primjenjuje samo na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji. To znači da će subjekti u sanaciji biti obvezni izdati prihvatljive (dužničke) instrumente vanjskim vjerovnicima koji su treća strana i na koje bi se mogao primijeniti *bail-in* instrument ako subjekt u sanaciji (tj. grupa u sanaciji) uđe u sanaciju. U vezi s drugim subjektima u grupi prijedlogom se uvodi pojam „unutarnjeg” MREL-a u skladu sa sličnim pojmom iz standarda TLAC. To znači da bi drugi subjekti grupe u sanaciji koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji trebali izdavati prihvatljive (dužničke) instrumente u grupi u sanaciji, tj. da bi subjekti u sanaciji trebali kupovati takve instrumente. Kada subjekt grupe u sanaciji koji sam po sebi nije subjekt u sanaciji dosegne trenutak neodrživosti, takvi se instrumenti otpisuju ili konvertiraju u vlasnički kapital, a gubici tog subjekta prosljeđuju se subjektu u sanaciji. Glavna prednost unutarnjeg MREL-a omogućivanje je dokapitalizacije subjekta grupe u sanaciji (s kritičnim funkcijama) a da ne uđe u službenu sanaciju, što bi moglo prouzročiti smetnje na tržištu. Međutim, primjena tog zahtjeva trebala bi biti u skladu s odabranom strategijom sanacije, a osobito ne bi trebala mijenjati odnos vlasništva između subjekta i njegove grupe u sanaciji nakon dokapitalizacije. Prijedlogom se utvrđuje i da bi uz određene zaštitne mjere unutarnji MREL mogao biti zamijenjen kolateraliziranim jamstvima među subjektom u sanaciji i drugim subjektima grupe u sanaciji koja bi se mogla aktivirati pod istim vremenskim uvjetima kao instrumenti prihvatljivi za unutarnji MREL. Predložene zaštitne mjere posebice uključuju suglasnost relevantnih sanacijskih tijela pri zamjeni unutarnjeg MREL-a i kolateralizacije jamstava koje subjekt u sanaciji daje svojem društvu kćeri visokoutrživim kolateralom s minimalnim kreditnim i tržišnim rizikom.

Člankom 12.i utvrđuje se da uz određene zaštitne mjere Odbor može izuzeti društvo kći od unutarnjeg MREL-a ako i društvo kći i njegov matični subjekt u sanaciji imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici.

Izmjene članka 12.g odnose se na kršenje MREL-a. U članku 12.g navedene su ovlasti koje su sanacijskim tijelima na raspolaganju u slučaju kršenja MREL-a. S obzirom na to da bi kršenje zahtjeva moglo biti prepreka provedivosti sanacije institucije ili grupe, izmjenama članka 10.

skraćuje se postojeći postupak za uklanjanje prepreka provedivosti sanacije kako bi se brzo riješila sva kršenja zahtjeva. Njima se uvode i nove ovlasti Odbora kojima može zahtijevati preinake profila dospijeća prihvatljivih instrumenata i planova institucija za vraćanje razine MREL-a.

Izmjene članaka 16., 18., 20. i 21.

Izmjenama članaka 16., 18., 20. i 21. osigurava se da bi instrumente prihvatljive za unutarnji MREL, a koji nisu instrumenti kapitala (npr. dužnički instrumenti), Odbor isto tako mogao otpisati ili konvertirati u vlasnički kapital kada subjekt grupe u sanaciji koji ih izdaje, a koji sam po sebi nije subjekt u sanaciji, dosegne trenutak neodrživosti.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije za kreditne institucije i investicijska društva

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacrtu zakonskog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke⁹,
uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora¹⁰,
djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrića gubitaka (TLAC - *Total Loss-Absorbing Capacity*) – „standard TLAC” – koji je u studenome 2015. podržala skupina G-20. Na temelju standarda TLAC globalne sistemski važne banke (GSV banke), koje se u okviru Unije navode kao globalne sistemski važne institucije (GSV institucije), obvezne su raspolagati dostatnim minimalnim iznosom obveza kojima se u velikoj mjeri mogu pokriti gubici (koji se mogu namiriti u *bail-inu*) kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija u sanaciji. Komisija se u svojoj Komunikaciji od 24. studenoga 2015.¹¹ obvezala podnijeti zakonodavni prijedlog do kraja 2016. kako bi se standard TLAC mogao provesti do roka koji je dogovoren na međunarodnoj razini – do 2019.
- (2) Provedba standarda TLAC u Uniji mora uzeti u obzir postojeće minimalne zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL”), posebne za svaku instituciju, koji su primjenjivi na sve kreditne institucije i investicijska društva u Uniji kako je

⁹ SL C [...], [...], str. [...].

¹⁰ SL C [...], [...], str. [...].

¹¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije”, 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹². S obzirom na to da TLAC i MREL nastoje ostvariti iste ciljeve osiguravanja toga da institucije u Uniji raspolažu dostatnim kapacitetima za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju, ta bi dva zahtjeva trebala biti komplementarni elementi zajedničkog okvira. U operativnom smislu, minimalna usklađena razina standarda TLAC za GSV institucije (minimalni zahtjev za TLAC) trebala bi biti uvedena u zakonodavstvo Unije izmjenama Uredbe br. 575/2013¹³, dok bi se dodatak koji je specifičan za GSV institucije te zahtjev specifičan za institucije koje nisu GSV institucije, naveden kao minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebao riješiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014¹⁴. Relevantne odredbe ove Uredbe u pogledu kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije institucija trebale bi se primjenjivati na dosljedan način zajedno s onima u prethodno navedenim zakonodavnim aktima i u Direktivi 2013/36/EU¹⁵.

- (3) Nedostatak usklađenih pravila u državama članicama sudionicama u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM) u odnosu na provedbu standarda TLAC stvorio bi dodatne troškove i pravnu nesigurnost za institucije i dodatno otežao primjenu *bail-in* instrumenta za prekogranične institucije. Nedostatak usklađenih pravila Unije isto tako rezultira narušavanjem tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu s obzirom na to da bi se troškovi za institucije u pogledu usklađivanja s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogli znatno razlikovati u državama članicama sudionicama. Stoga je važno otkloniti te prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koje je posljedica nedostatka usklađenih pravila u odnosu na provedbu standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća pravna osnova za ovu Uredbu je članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako se tumači u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.
- (4) Uredbom (EU) br. 806/2014 trebalo bi se u skladu sa standardom TLAC nastaviti priznavati strategiju sanacije s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE), kao i s višestrukim točkama pristupanja (MPE). Pod strategijom jedinstvene točke pristupanja samo je jedan subjekt grupe (obično matično društvo) saniran, dok drugi subjekti grupe, obično društva kćeri koja posluju, nisu stavljeni u sanaciju, već prosljeđuju svoje gubitke i potrebe za dokapitalizacijom subjektu koji će biti u sanaciji. Pod strategijom višestrukih točaka pristupanja može se sanirati više subjekata grupe. Za djelotvornu primjenu željene strategije sanacije važno je jasno utvrditi subjekte koji će biti sanirani („subjekti u sanaciji”) i društva kćeri koja im pripadaju („grupe u sanaciji”). To je utvrđivanje relevantno i za određivanje razine primjene pravila o kapacitetu pokrića gubitaka i dokapitalizacije koja bi financijska društva trebala primjenjivati. Stoga je potrebno uvesti pojmove „subjekta u sanaciji” i „grupe u

¹² Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

¹³ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1

¹⁴ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

¹⁵ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

sanaciji” te izmijeniti Uredbu (EU) br. 806/2014 u vezi s planiranjem sanacije grupe kako bi se izričito zatražilo od Jedinstvenog sanacijskog odbora („Odbor”) da utvrdi subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji te uzme u obzir utjecaje svih planiranih mjera sanacije unutar grupe kako bi se osigurala djelotvorna sanacija grupe.

- (5) Odbor bi trebao osigurati da institucije raspolažu dostatnim kapacitetom pokrića gubitaka i dokapitalizacije kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje dugova te dokapitalizacija u sanaciji s minimalnim utjecajem na financijsku stabilnost i porezne obveznike. To bi se trebalo postići usklađivanjem institucija s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji je specifičan za svaku instituciju, kao što je predviđeno Uredbom (EU) br. 806/2014.
- (6) Kako bi se uskladili nazivnici kojima se mjeri kapacitet pokrića gubitaka i dokapitalizacije institucije s onima predviđenima u standardu TLAC, MREL bi se trebao izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjera izloženosti omjera financijske poluge relevantnih institucija.
- (7) Trebalo bi detaljno uskladiti kriterije prihvatljivosti za MREL s onima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima ovom Uredbom. Konkretno, određeni dužnički instrumenti s ugrađenom izvedenicom, kao što su određeni strukturirani dužnički instrumenti, trebali bi biti prihvatljivi za ispunjavanje MREL-a tako što imaju fiksni iznos glavnice koji automatski dospijeva na naplatu, dok se samo dodatni prinos povezuje s izvedenicom i ovisi o učinku referentne imovine. S obzirom na njihov fiksni iznos glavnice, tim bi se instrumentima u velikoj mjeri trebali pokrivati gubici i bilo bi ih lako namiriti *bail-inom* u okviru sanacije.
- (8) Opseg obveza za ispunjavanje MREL-a u načelu uključuje sve obveze koje su posljedica potraživanja koja dolaze od neosiguranih nepovlaštenih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjavaju posebne kriterije prihvatljivosti koji su predviđeni ovom Uredbom. Da bi se povećala provedivost sanacije institucije djelotvornom upotrebom *bail-in* instrumenta, Odbor bi trebao moći zahtijevati da se specifični zahtjevi za svako društvo ispunjavaju s pomoću podređenih obveza, osobito kada postoje jasne indikacije da će vjerovnici čije su obveze namirene u *bail-inu* vjerojatno pretrpjeti gubitke u sanaciji koja bi premašila njihove potencijalne gubitke u slučaju insolventnosti. Zahtjev za ispunjavanje MREL-a s pomoću podređenih obveza trebao bi se zahtijevati samo za razinu koja je potrebna da bi se spriječili viši gubici vjerovnika u sanaciji od onih koje bi pretrpjeli u slučaju insolventnosti. Bilo kakva podređenost dužničkih instrumenata koju zahtijeva Odbor u pogledu MREL-a ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost za djelomičnim ispunjavanjem minimalnog zahtjeva za TLAC s pomoću nepodređenih dužničkih instrumenata u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC.
- (9) MREL bi trebao omogućiti institucijama da pokriju gubitke očekivane u sanaciji i dokapitaliziraju instituciju nakon sanacije. Odbor bi, na temelju strategije sanacije koju su odabrali, trebao propisno opravdati utvrđenu razinu MREL-a, osobito u pogledu potrebe i razine zahtjeva navedenog u članku 104.a Direktive 2013/36/EU za iznos dokapitalizacije. Kao takva, ta bi razina trebala biti sastavljena od zbroja iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucija i iznosu dokapitalizacije koji omogućava da institucija nakon sanacije ispuni zahtjeve regulatornog kapitala potrebne da bi joj se odobrilo obavljanje njezinih

aktivnosti pod odabranom strategijom sanacije. MREL bi se trebao izraziti kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjera omjera financijske poluge te bi institucije trebale ispuniti razine koje istodobno proizlaze iz tih dvaju mjerila. Odbor bi trebao moći prilagoditi iznose dokapitalizacije u propisno opravdanim slučajevima kako bi se primjereno prikazali i povećani rizici koji bi utjecali na provedivost sanacije, a koji proizlaze iz poslovnog modela grupe u sanaciji, profila financiranja i profila ukupnog rizika te bi prema tome u takvim ograničenim okolnostima zahtijevali premašivanje iznosa dokapitalizacije navedenih u članku 12.d stavcima 3. i 4. prvom podstavku.

- (10) Da bi se povećala njihova provedivost sanacije, Odbor bi trebao moći utvrditi MREL specifičan za svaku GSV instituciju povrh minimalnog zahtjeva za TLAC predviđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. MREL specifičan za svaku instituciju može se utvrditi kada minimalni zahtjev za TLAC nije dovoljan za pokrivanje gubitaka i dokapitaliziranje GSV institucije pod odabranom strategijom sanacije.
- (11) Odbor bi pri određivanju razine MREL-a trebao uzeti u obzir stupanj sistemske važnosti institucije i potencijalno nepovoljan utjecaj njezine propasti na financijsku stabilnost. Odbor bi trebao uzeti u obzir i potrebu za ravnopravnim uvjetima tržišnog natjecanja između GSV institucija i drugih usporedivih institucija sa sistemskom važnosti unutar država članica sudionica. Stoga MREL institucija koje nisu utvrđene kao GSV institucije, no čija je sistemska važnost u državama članicama sudionicama usporediva sa sistemskom važnosti GSV institucija, ne bi se trebao nerazmjerno razlikovati od razine i sastava MREL-a koji je u pravilu uspostavljen za GSV institucije.
- (12) Slično ovlastima koje su Direktivom 2013/36/EU dodijeljene nadležnim tijelima, Odboru se omogućava da utvrđuje visoke razine MREL-a uz istodobno fleksibilnije rješavanje problema nepoštovanja tih razina, osobito ublažavanjem automatskih učinaka tih kršenja u obliku ograničenja najvećih raspodjeljivih iznosa („MDA”). Odbor bi institucijama trebao davati smjernice za ispunjavanje dodatnih iznosa za pokrivanje gubitaka u sanaciji koje su iznad razina zahtjeva za regulatorni kapital utvrđenih Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU, i/ili za osiguravanje dovoljnog tržišnog povjerenja u institucije nakon sanacije. Kako bi se osigurala dosljednost s Direktivom 2013/36/EU, smjernice za pokrivanje dodatnih gubitaka mogu se dati kada nadležna nadzorna tijela zatraže „smjernice za kapital” u skladu s Direktivom 2013/36/EU i ne bi trebale premašiti razinu zatraženu u tim smjernicama. Za iznos dokapitalizacije razina zatražena u smjernici za osiguravanje tržišnog povjerenja trebala bi instituciji omogućiti da nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za odgovarajuće razdoblje, uključujući omogućivanjem instituciji da obuhvaća troškove u vezi s restrukturiranjem svojih aktivnosti nakon sanacije. Ta zaštita tržišnog povjerenja ne bi trebala premašiti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU, osim ako je potrebna viša razina osiguravanja da subjekt, nakon postupka sanacije, nastavlja ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja za odgovarajuće razdoblje. Kada subjekt postojano nema dodatni regulatorni kapital i prihvatljive obveze kao što je očekivano u okviru smjernice, Odbor bi trebao moći zahtijevati da se iznos MREL-a poveća kako bi se obuhvatio iznos smjernice. Za potrebe razmatranja toga radi li se o dosljednom propustu, Odbor bi u obzir trebao uzeti izvješća subjekta o MREL-u kako se zahtijeva Direktivom 2014/59/EU.
- (13) U skladu s Uredbom br. 575/2013 institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji trebale bi podlijevati MREL-u za grupu u sanaciji isključivo na konsolidiranoj

razini. To znači da bi subjekti u sanaciji trebali biti dužni izdavati prihvatljive instrumente i stavke kako bi se ispunio MREL za vanjske vjerovnike koji su treća strana te koji bi bili namireni u *bail-inu* ako subjekt u sanaciji uđe u sanaciju.

- (14) Institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebale bi na pojedinačnoj razini poštovati zahtjeve specifične za svako društvo. Potrebe pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije za te bi institucije u pravilu trebala pokrivati njihova sanacijska tijela tako što bi subjekti u sanaciji stekli prihvatljive obveze koje su te institucije izdale i njihov otpis ili konverziju u instrumente vlasništva kada te institucije više nisu održive. Kao takav, MREL koji je primjenjiv na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebao bi se primjenjivati zajedno i dosljedno s drugim zahtjevima koji su primjenjivi na subjekte u sanaciji. To bi Odboru trebalo omogućiti da sanira grupu u sanaciji a da pritom ne stavi u sanaciju određene subjekte koji su društva kćeri te grupe, izbjegavajući tako moguće smetnje na tržištu. Uz suglasnost Odbora, trebalo bi biti moguće zamijeniti izdavanje prihvatljivih obveza subjektima u sanaciji s kolateraliziranim jamstvima između subjekta u sanaciji i njegovih društava kćeri, što se može potaknuti kada se ispune uvjeti u pogledu vremena koji su istovrijedni onima uz koje se omogućava otpis ili konverzija prihvatljivih obveza. Kolateral kojim se jamstvo podržava treba biti visokoutrživ i imati minimalni tržišni i kreditni rizik. Odbor bi trebao moći i potpuno izuzeti primjenu MREL-a koja je primjenjiva na institucije koje nisu subjekti u sanaciji ako subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici.
- (15) Primjena MREL-a na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebala bi biti u skladu s odabranom strategijom sanacije. Osobito, njome se ne bi trebao mijenjati odnos vlasništva između institucija i njihovih grupa u sanaciji nakon dokapitalizacije tih institucija.
- (16) Nadležna tijela, sanacijska tijela i odbor trebali bi na odgovarajući način riješiti i otkloniti sva kršenja minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL. S obzirom na to da bi kršenje tih zahtjeva moglo biti prepreka provedivosti sanacije institucije ili grupe, postojeći bi se postupci za otklanjanje prepreka provedivosti sanacije trebali skratiti kako bi se brzo riješila sva kršenja tih zahtjeva. Isto tako, Odbor bi trebao moći zahtijevati od institucija da preinače profile dospijeca te pripreme i provedu planove za vraćanje razine tih zahtjeva.
- (17) Ova je Uredba u skladu s temeljnim pravima i njome se poštuju načela koja su posebno priznata u Povelji, a osobito prava na vlasništvo i slobodu poduzetništva i mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.
- (18) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno utvrđivanje jedinstvenih pravila za potrebe okvira oporavka i sanacije Unije, ne mogu dovoljno ostvariti države članice, nego se zbog opsega aktivnosti oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti ovu Uredbu, u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim tim člankom ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (19) Kako bi se omogućilo primjereno vrijeme za primjenu ove Uredbe, ova bi se Uredba trebala primjenjivati [18 mjeseci nakon stupanja na snagu],

Članak 1.

1. U Uredbi (EU) br. 806/2014 članak 3. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) umeću se sljedeće točke:

„(24.a) ‚subjekt u sanaciji’ znači subjekt s poslovnim nastanom u Uniji za koji Odbor u skladu s člankom 8. odredi da je subjekt na koji se primjenjuju sanacijske mjere iz sanacijskog plana;

(24.b) ‚grupa u sanaciji’ znači grupa subjekata koju Odbor odredi u skladu s člankom 8. sastavljena od subjekta u sanaciji i njegovih društava kćeri koja sama po sebi nisu subjekti u sanaciji niti su društva kćeri drugog subjekta u sanaciji;

(b) izraz ‚prihvatljive obveze’ u točki (49) zamjenjuje se izrazom ‚obveze prihvatljive za *bail-in*’.

umeće se sljedeća točka (49.a):

„(49.a) ‚prihvatljive obveze’ znači obveze prihvatljive za *bail-in* koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.c ili članka 12.h stavka 3. točke (a).”.

2. U članku 7. stavak 3. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) utvrđivanje razine minimalnih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, u skladu s člancima 12. do 12.k’.

3. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Sanacijskim planom utvrđuju se mogućnosti primjene sanacijskih instrumenata i izvršenja sanacijskih ovlasti iz ove Uredbe na subjekte iz stavka 1.’.

(b) U stavku 6. prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Sanacijskim planom osiguravaju se sanacijske mjere koje Odbor može poduzeti ako subjekt iz stavka 1. ispunjava uvjete za sanaciju.

Informacije iz stavka 9. točke (a) objavljuju se predmetnom subjektu.’.

(c) stavak 9. točka (p) zamjenjuje se sljedećim:

„(p) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i podređene instrumente u skladu s člankom 12.c i rok za postizanje te razine, prema potrebi;’;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

,10. Planovi za sanaciju grupa uključuju plan za sanaciju grupe iz stavka 1., kojom upravlja matično društvo u Uniji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, i u njima su utvrđene mjere za sanaciju

- (a) matičnog društva u Uniji;
- (b) društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan u Uniji;
- (c) subjekata iz članka 2. točke (b); i
- (d) sukladno članku 33., društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka sanacijskim planom za svaku se grupu utvrđuje sljedeće:

- (a) subjekti u sanaciji;
- (b) grupe u sanaciji.?’;
- (e) točke (a) i (b) stavka 11. zamjenjuju se sljedećim:
 - „(a) određuje koje sanacijske mjere treba poduzeti u odnosu na subjekt u sanaciji prema scenarijima iz stavka 6. i implikacije koje to ima na druge članice grupe, matično društvo i institucije kćeri iz stavka 1.;
 - (a.1) ako se grupa iz stavka 1. sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, utvrđuju se sanacijske mjere koje treba provesti u odnosu na subjekte u sanaciji svake grupe u sanaciji te implikacije tih na mjera na sljedeće:
 - i. druge članice grupe koji su dio iste grupe u sanaciji i
 - ii. druge grupe u sanaciji;
 - (b) preispituje razmjer u kojem se sanacijski instrumenti i ovlasti mogu primijeniti na subjekte u sanaciji s poslovnim nastanom u Uniji te koordinirano izvršiti, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određeni broj članica grupe ili pojedinačnih članica grupe ili grupa u sanaciji te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”.

4. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

,4. Smatra se da je nad grupom moguće provesti sanaciju ako je izvedivo i vjerojatno da Odbor likvidira članice grupe po redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili da nad njima provede sanaciju primjenom sanacijskih instrumenata i sanacijskih ovlasti nad subjektima u sanaciji, pritom izbjegavajući, u najvećoj mogućoj mjeri, bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događaja na razini cijelog sustava države članice u kojoj članice grupe imaju poslovni nastan ili drugih država članica odnosno Unije te u cilju osiguravanja

kontinuiteta temeljnih funkcija koje te članice grupe provode zato što se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima.

Odbor pravodobno obavještava EBA-u kada se smatra da grupu nije moguće sanirati.

Ako je grupa sastavljena od više od jedne grupe u sanaciji, Odbor procjenjuje provedivost sanacije svake grupe u sanaciji u skladu s ovim člankom.

Procjena iz prvog podstavka provodi se uz procjenu provedivosti sanacije cijele grupe’.

(b) Stavku 7. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako je prepreka provedivosti sanacije subjekta ili grupe povezana sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, Odbor o svojoj procjeni te prepreke obavještuje matično društvo u Uniji.’

(c) Stavku 9. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako je prepreka provedivosti sanacije povezana sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, matično društvo u Uniji predlaže Odboru moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje prepreke utvrđene u skladu s prvim podstavkom u roku od dva tjedna od dana primitka obavijesti prenesene u skladu sa stavkom 7.’

(d) U stavku 11. točkama (i) i (j) izraz „iz članka 12.’ zamjenjuje se izrazom „iz članaka 12.g i 12.h’.

(e) u stavku 11. dodaju se sljedeće točke:

„(k) zahtijevaju od subjekta da dostavi plan za ponovno usklađivanje s člancima 12.g i 12.h i zahtjevom iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU;

(l) zahtijevaju od subjekta da promijeni profil dospijeća stavki iz članka 12.c i članka 12.h stavka 3. točaka (a) i (b) kako bi se osiguralo kontinuirano poštovanje članaka 12.g i 12.h.’

5. Članak 12. Uredbe (EU) br. 806/2014 zamjenjuje se sljedećim člancima:

„Članak 12.

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon dogovora s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor određuje minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članaka 12.a do 12.i, koje podliježu ovlastima za izvršavanje otpisa i konverzije, a koji su subjekti i grupe iz članka 7. stavka 2. te subjekti i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i stavka 5. dužni ispunjavati u svakom trenutku, ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka.-
2. Pri izradi sanacijskih planova u skladu s člankom 9., a nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, nacionalna sanacijska tijela određuju minimalni zahtjev za

regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kako je navedeno u člancima 12.a do 12.i, koje podliježu ovlastima za izvršavanje otpisa i konverzije i koji subjekti iz članka 7. stavka 3. moraju ispunjavati u svakom trenutku.- U tom pogledu primjenjuje se postupak iz članka 31.

3. Uz sve što određuje prema stavku 1., Odbor istodobno razvija i provodi sanacijske planove iz članka 8.
4. Odbor o onome što je odredio obavještava nacionalna sanacijska tijela. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. Odbor zahtijeva da nacionalna sanacijska tijela provjere i osiguraju da institucije i matična društva ispune minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u stavku 1. ovog članka.
5. Odbor obavještuje ESB i EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji je odredio za svaku instituciju i matično društvo na temelju stavka 1.
6. Kako bi osigurao učinkovitu i dosljednu primjenu ovog članka, Odbor izdaje smjernice i šalje upute nacionalnim sanacijskim tijelima u vezi s određenim subjektima ili grupama.

Članak 12.a

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Odbor i nacionalna sanacijska tijela osiguravaju da subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 2. u svakom trenutku ispunjavaju minimalne zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s člancima 12.a do 12.i.
2. Taj zahtjev iz stavka 1. izračunava se u skladu s člankom 12.d stavkom 3. ili 4., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak
 - (a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
 - (b) mjere izloženosti omjera financijske poluge relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 12.b

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 12.a Odbor od zahtjeva iz članka 12.a stavka 1. izuzima hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju osiguranim obveznicama i kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) te će se institucije likvidirati u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člancima 38., 40. ili 42. Direktive 2014/59/EU, namijenjenima za te institucije; i
 - (b) takvim nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurat će se da će vjerovnici, uključujući prema potrebi imatelje osiguranih obveznica, snositi gubitke na takav način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.
- 2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 12. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 12.g stavka 1.

Članak 12.c

Prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji

- 1. Prihvatljive obveze uključene su u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekata u sanaciji samo ako ispunjavaju uvjete iz članka 72.a stavka 2., osim točke (d) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.
- 2. Odstupajući od članka 72.a stavka 2. točke 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s obilježjima izvedenice, primjerice strukturiranih obveznica, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) određeni iznos obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznat je unaprijed u trenutku izdavanja, fiksna je i nije pod utjecajem obilježja izvedenice;
 - (b) dužnički instrument, uključujući njegovo obilježje izvedenice, nije predmet sporazuma o netiranju, a njegovo vrednovanje ne podliježe članku 49. stavku 3.;
 - (c) obveza iz prvog podstavka uključuje se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u mjeri u kojoj odgovara iznosu iz prvog podstavka točke (a).
- 3. Nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili nakon prijedloga nacionalnog sanacijskog tijela Odbor može na vlastitu inicijativu odlučiti da subjekti u sanaciji ispunjavaju zahtjev iz članka 12.g s pomoću instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 kako bi se subjekt u sanaciji mogao sanirati u skladu s ciljevima sanacije.

Odluka Odbora na temelju ovog stavka sadržava obrazloženje na temelju sljedećih elemenata:

- (a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. imaju u nacionalnoj stečajnoj hijerarhiji jednaki položaj kao i određene obveze isključene iz primjene otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU;

- (b) vjerovnici čija potraživanja proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene ovlasti otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU trpe na temelju planirane primjene otpisa ili konverzije tih obveza gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;
- (c) iznos podređenih obveza ne premašuje iznos potreban za to da se osigura da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

Članak 12.d

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon dogovora s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor sanacijskog tijela određuje zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za svaki subjekt na temelju sljedećih kriterija:
 - (a) potrebe za tim da se za subjekt u sanaciji osigura mogućnost sanacije primjenom instrumenata sanacije, uključujući, prema potrebi, *bail-in* instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;
 - (b) potrebe za tim da se, u primjerenom slučaju, osigura da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji imaju dovoljno prihvatljivih obveza da se – u slučaju da se na njih primijene *bail-in* instrument, otpis ili konverzija – gubici mogu pokriti te da se kapitalni zahtjevi ili omjer financijske poluge u obliku redovnog osnovnog kapitala relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
 - (c) potrebe za tim da se osigura da subjekt u sanaciji, ako je planom sanacije predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz *bail-ina* na temelju članka 27. stavka 5. ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrića gubitaka i mogućnost da kapitalni zahtjevi ili omjer financijske poluge u obliku redovnog osnovnog kapitala subjekta u sanaciji, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavlja djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
 - (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;
 - (e) iznosa do kojeg se sustavom osiguranja depozita može pridonijeti financiranju sanacije u skladu s člankom 79.;

- (f) razmjera u kojem bi propast relevantnog subjekta imala štetne posljedice na financijsku stabilnost, uključujući širenje na druge institucije ili subjekte zbog međusobne povezanosti subjekta s ostalim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava.

2. Kada je sanacijskim planom predviđeno poduzimanje sanacijskih mjera ili primjena otpisa ili konverzije, zahtjev iz članka 12.a stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće:

- (a) da gubici koje subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokriće gubitaka”);
- (b) da subjekt ili njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog propisa dobili odobrenje za rad („dokapitalizacija”);

Kada je sanacijskim planom predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti, zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za taj subjekt ne premašuje iznos dostatan za pokriće gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

3. Ne dovodeći u pitanje zadnji podstavak, iznos iz stavka 2. za subjekte u sanaciji ne premašuje veću od sljedećih vrijednosti:

- (a) zbroj:

- i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara, na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji, zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt u sanaciji,

- ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije uspostavi, na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji, stopu ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjev iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU u skladu sa sanacijskim mjerama predviđenima u sanacijskom planu;

- (b) zbroj:

- i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara, na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji, zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta u sanaciji iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013;

i

- ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije uspostavi, na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji, omjer financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 u skladu sa sanacijskim mjerama predviđenima u sanacijskom planu.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku („TREA”).

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Odbor utvrđuje iznose dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka u skladu sa sanacijskim mjerama predviđenima u sanacijskom planu i te iznose dokapitalizacije može prilagoditi kako bi se adekvatno izrazili rizici koji utječu na provedivost sanacije s obzirom na poslovni model, profil financiranja i ukupni profil rizičnosti grupe u sanaciji.

4. Ne dovodeći u pitanje zadnji podstavak, iznos iz stavka 2. za subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji ne premašuje ni jednu od sljedećih vrijednosti:

(a) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU u odnosu na subjekt, i

ii. iznosa dokapitalizacije subjektu omogućuje da uspostavi stopu ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjev iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU u skladu sa sanacijskim planom; ili

(b) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013; i

ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi omjer financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 u skladu sa sanacijskim planom.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku („TREA”).

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Odbor utvrđuje iznose dokapitalizacije iz ovog stavka u skladu sa sanacijskim mjerama predviđenima u sanacijskom planu i te iznose dokapitalizacije može prilagoditi kako bi se adekvatno izrazili rizici koji utječu na potrebe za dokapitalizacijom s obzirom na poslovni model, profil financiranja i ukupni profil rizičnosti subjekta.

5. Ako Odbor očekuje da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz *bail-ina* na temelju članka 27. stavka 5. ili u potpunosti prenesene na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ne premašuje iznos koji je dostatan za sljedeće:

(a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 27. stavkom 5.;

(b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.

6. Odluka Odbora o uvođenju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka 2. do 5., osobito u pogledu potrebe za dokapitalizacijom i visinom njezina iznosa uzimajući u obzir zahtjev iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU.

7. Za potrebe stavaka 3. i 4., kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnih tijela, prijelaznih odredbi utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. i u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom Uredbom.

8. Odbor može smanjiti zahtjev iz članka 12.a stavka 1. kako bi uzeo u obzir očekivani iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita financiranju preferirane sanacijske strategije u skladu s člankom 109. Direktive 2014/59/EU.

Iznos svakog takvog smanjenja temelji se na vjerodostojnoj procjeni mogućeg doprinosa iz sustava osiguranja depozita i za njega vrijedi barem sljedeće:

(a) niži je od oprezne procjene mogućih gubitaka koje bi sustav osiguranja depozita morao snositi da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, uzimajući u obzir red prvenstva u okviru sustava osiguranja depozita u skladu s člankom 108. Direktive 2014/59/EU;

(b) niži je od ograničenja doprinosa iz sustava osiguranja depozita određenog u članku 109. stavku 5. drugom podstavku Direktive 2014/59/EU;

(c) njime se uzima u obzir ukupni rizik od iscrpljivanja raspoloživih financijskih sredstava sustava osiguranja depozita zbog uplaćivanja doprinosa u okviru većeg broja propasti ili sanacija banaka; i

(d) u dosljednosti je s ostalim relevantnim odredbama u nacionalnom zakonodavstvu i obvezama i odgovornostima tijela odgovornog za sustav osiguranja depozita.

Odbor nakon savjetovanja s tijelom odgovornim za sustav osiguranja depozita dokumentira svoj pristup u pogledu procjene ukupnog rizika od iscrpljivanja raspoloživih financijskih sredstava sustava osiguranja depozita i primjenjuje smanjenja u skladu s podstavkom 1., uz uvjet da rizik nije prekomjeran.

Članak 12.e

Određivanje zahtjeva za subjekte koji su globalne sistemski važne institucije

1. Minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze subjekta u sanaciji koji je globalna sistemski važna institucija ili dio globalne sistemski važne institucije sastoji se od sljedećega:
 - (a) zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i
 - (b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo odredi u vezi sa subjektom u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.c.
2. Odbor može uvesti dodatni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) samo
 - (a) ako zahtjev iz stavka 1. točke (a) nije dostatan da bi se ispunili uvjeti iz članka 12.d; i
 - (b) u mjeri u kojoj iznos zahtijevanog regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza ne premašuje razinu koja je potrebna radi ispunjavanja uvjeta iz članka 12.d.
3. Odluka Odbora u uvođenju dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 2.

Članak 12.f

Smjernice za minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Odbor može subjektu uputiti smjernice za to da regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji ispunjavaju uvjete iz članka 12.c i članka 12.h stavka 3. postavi na razinu koja premašuje razinu utvrđenu u člancima 12.d i 12.e zbog sljedećih razloga:
 - (a) kako bi se, uz gubitke pokrivene u članku 12.d, pokrili mogući dodatni gubici subjekta i/ili
 - (b) kako bi se u slučaju sanacije, uz zahtjev iz članka 12.d stavka 2. točke (b), s pomoću instrumenata kapitala osiguralo održavanje dostatnog tržišnog povjerenja u subjekt („sloj za zaštitu tržišnog povjerenja”).

Smjernice se daju i izračunavaju samo u vezi sa zahtjevom iz članka 12.a stavka 1. izračunanim u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a).

2. Iznos iz smjernica pruženih u skladu sa stavkom 1. točkom (a) može se odrediti samo ako je nadležno tijelo već odredilo svoje smjernice u skladu s člankom 104.b Direktive 2013/36/EU i ne premašuje razinu tih smjernica.

Iznos smjernica pruženih u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ne premašuje iznos zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke 6. Direktive 2013/36/EU, osim za zahtjev iz točke (a) te odredbe ako viša razina nije potrebna kako bi se nakon sanacije osiguralo da subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja u trajanju od najviše od jedne godine.

Sanacijsko tijelo dostavlja subjektu obrazloženje i cjelovitu procjenu potrebe za smjernicama i razine koja je u njima utvrđena u skladu s ovim člankom.

3. Ako subjekt sustavno ne uspijeva održavati dodatni regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s očekivanjima iz smjernica navedenih u prvom stavku, Odbor može zahtijevati da se iznos zahtjeva iz članka 12.d stavka 2. poveća kako bi se poštovala smjernice pružene na temelju ovog članka.
4. Ako sustavno ne uspijeva održavati dodatni regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s očekivanjima iz smjernica navedenih u prvom stavku, subjekt ne podliježe ograničenjima iz članka 141. Direktive 2013/36/EU.

Članak 12.g

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte u sanaciji

1. Na razini grupe u sanaciji, subjekti u sanaciji poštuju zahtjeve utvrđene člancima 12.d do 12.f na konsolidiranoj osnovi.
2. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za subjekt u sanaciji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji određuje Odbor, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom na razini grupe i konsolidacijskim nadzornim tijelom, na temelju zahtjeva utvrđenih u člancima 12.d i 12.f i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema sanacijskom planu.

Članak 12.h

Primjena zahtjeva na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

1. Institucije koje su društva kćeri subjekta u sanaciji, ali same po sebi nisu subjekti u sanaciji, poštuju zahtjeve utvrđene u člancima 12.d do 12.f na pojedinačnoj osnovi.

Odbor može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i ESB-om, odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točki (b), (c) ili (d) Direktive 2014/59/EU koji je društvo kći subjekta u sanaciji, ali sam po sebi nije subjekt u sanaciji.

2. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za subjekte iz prvog stavka podliježe sljedećim uvjetima:
 - (a) subjekt u sanaciji poštuje konsolidirani zahtjev iz članka 12.g;
 - (b) zbroj svih zahtjeva koji se primjenjuju na društva kćeri grupe u sanaciji pokriva se konsolidiranim zahtjevom iz članka 12.g i ne premašuje taj zahtjev, osim ako do toga dođe samo zbog učinaka konsolidacije na razini grupe u sanaciji u skladu s člankom 12.g stavkom 1;
 - (c) njime se ispunjava kriterij prihvatljivosti iz stavka 3.;

- (d) njime se ne premašuje doprinos društva kćeri konsolidiranom zahtjevu iz stavka 12.g stavka 1.
- 3. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ispunjava se s pomoću najmanje jednoga od sljedećeg:
 - (a) obveza:
 - i. koje su izdane subjektu u sanaciji i koje je subjekt u sanaciji kupio;
 - ii. koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a, osim točke (b) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iii. koje u redu prvenstva u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti dolaze poslije obveza koje nisu obveze prihvatljive za zahtjev u pogledu regulatornog kapitala i koje su izdane subjektima koji nisu subjekt u sanaciji i koje su kupili subjekti koji nisu subjekt u sanaciji;
 - iv. koje podliježu otpisu ili konverziji u skladu s člankom 21. i u skladu sa sanacijskom strategijom grupe u sanaciji, osobito u smislu da nema utjecaja na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri.
 - (b) prihvatljivih instrumenata regulatornog kapitala koji su izdani subjektima koji nisu subjekt u sanaciji i koje su kupili subjekti koji nisu subjekt u sanaciji u slučaju kad otpis ili konverzija u skladu s člankom 21. ne utječu na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri.
- 4. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. može se, uz suglasnost Odbora, ispuniti jamstvom koje subjekt u sanaciji izda svojem društvu kćeri i koje ispuni sljedeće uvjete:
 - (a) jamstvo se pruža u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje;
 - (b) jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospijećem ili je ta nemogućnost društva kćeri utvrđena u skladu s člankom 21. stavkom 3., ovisno o tome do čega prije dođe;
 - (c) jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2002/47/EZ u visini od najmanje 50 % njegova iznosa;
 - (d) jamstvo i ugovor o financijskom kolateralu uređeni su propisima države članice u kojoj društvo kći ima poslovni nastan, osim ako Odbor odluči drukčije;
 - (e) kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje jamčenog iznosa u cijelosti;
 - (f) kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne iskorištava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva;

- (g) efektivno dospijeće kolaterala u skladu je s uvjetima dospijeća iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
- (h) ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa subjekta u sanaciji na relevantno društvo kćer, među ostalim i u slučaju kad se sanacijska mjera poduzima u odnosu na subjekt u sanaciji.

Članak 12.i

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze primjenjivo na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

Odbor može u cijelosti izuzeti od primjene članka 12.h društvo kćer subjekta u sanaciji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici ako:

- (a) i društvo kći i subjekt u sanaciji imaju poslovni nastan u jednoj državi članici sudionici;
- (b) subjekt u sanaciji poštuje zahtjev iz članka 12.g;
- (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane subjekta u sanaciji u korist društva kćeri za koje je to određeno u skladu s člankom 21. stavkom 3., osobito ako su sanacijske mjere poduzete u odnosu na subjekt u sanaciji.

Članak 12.g Kršenje zahtjeva

1. Ako subjekt prekrši minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, Odbor i druga mjerodavna tijela rješavaju to pitanje s pomoću barem jedne od sljedećih mjera:
 - (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka provedivosti sanacije u skladu s člankom 10.;
 - (b) mjerama iz članka 104. Direktive 2013/36/EZ;
 - (c) mjerama rane intervencije u skladu s člankom 13.;
 - (d) administrativnim kaznama i drugim administrativnim mjerama u skladu s člancima 110. i 111. Direktive 2014/59/EU.
2. Odbor, sanacijska tijela i nadležna tijela države članice sudionice međusobno se savjetuju pri izvršenju ovlasti iz stavka 1. točaka (a) do (d)."
6. Članak 16. mijenja se kako slijedi:
 - (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odbor poduzima sanacijsku mjeru u vezi s matičnim društvom iz članka 2. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 18. stavku 1.“;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Neovisno o činjenici da matično društvo ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., Odbor može odlučiti o sanacijskim mjerama u pogledu tog matičnog društva ako je ono subjekt u sanaciji i ako jedno njegovo društvo kćeri koje je institucija i nije subjekt u sanaciji ili više takvih društava kćeri ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., a njihova imovina i obveze su takve da njihovo propadanje prijeti instituciji ili grupi u cjelini i ako su sanacijske mjere u pogledu tog matičnog društva potrebne za sanaciju takvih društava kćeri koja su institucije ili za sanaciju grupe kao cjeline.”.

7. Izraz „relevantni instrumenti kapitala” u članku 18. stavku 1. točki (b) zamjenjuje se izrazom „relevantni instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

8. U članku 20. stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) kada se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju relevantnog instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 7., pružanje informacija za donošenje odluke o mjeri u kojoj se poduzima poništavanje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te mjera u kojoj se otpisuju i konvertiraju relevantni instrumenti kapitala i prihvatljive obveze;”.-

9. Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) Naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Otpis i konverzija instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”

(b) izraz „instrumenti kapitala” u prvoj rečenici stavka 1. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku

(c) izraz „instrumenti kapitala” u stavku 1. točki (b) zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(d) izraz „instrumenti kapitala” stavku 3. točki (b) zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(e) izraz „instrumenti kapitala” u stavku 8. drugom podstavku zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(f) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ako je ispunjen najmanje jedan uvjet iz stavka 1., Odbor, koji postupi u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., utvrđuje izvršavaju li se ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza zasebno ili, u skladu s postupkom iz članka 18., u kombinaciji sa sanacijskim mjerama.

Ovlast za zaseban otpis ili zasebnu konverziju prihvatljivih obveza može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 12. stavka 3. točke (a), osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza.’

(g) u stavku 10. dodaje se sljedeća točka:

„(d) glavnica prihvatljivih obveza iz stavka 7. otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, što god je manje.’

Članak 6. Stupanje na snagu

1. Ova Uredba o izmjeni stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova se Uredba počinje primjenjivati u roku od 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*